

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)**Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ****ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)**1^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)**

α. Λ

β. Σ

γ. Λ

δ. Λ

ε. Λ

2^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

Προκείμενες	Συμπέρασμα
1. Προστατεύει το σώμα από τις άσχημες καιρικές συνθήκες.	Συνεπώς, η ενδυμασία έχει πολύ μεγάλη σημασία στη ζωή του ανθρώπου.
2. Συνδέεται και με τον χαρακτήρα του ανθρώπου, με την προσωπικότητά του.	
3. Εκφράζει τη διάθεσή του για αλλαγή και βελτίωση του εαυτού του.	

3^ο υποερώτημα (Μονάδες 15)

α.

Πολύ μεγάλες περίοδοι	Απλή σύνταξη	Μεταφορικός λόγος	Χρήση παραδειγμάτων	Σκοπός η συγκίνηση και η συναισθηματική διέγερση	Απλό λεξιλόγιο	Ειδικό λεξιλόγιο, επιστημονική ορολογία
	•		•		•	

β. Ο συντάκτης/τρια πιθανότατα θα χρησιμοποιούσε το **πρώτο πρόσωπο** (εγώ, εμείς) για να επικοινωνήσει άμεσα με τον αναγνώστη. Με τη συγκεκριμένη επιλογή δημιουργεί μια πιο βιωματική/προσωπική και άμεση σύνδεση με τον αναγνώστη, ενισχύοντας την αίσθηση της αυτοβελτίωσης και της ενεργού συμμετοχής του αναγνώστη στη διαδικασία της αλλαγής. Ενισχύεται

η αυθεντικότητα του μηνύματος και η συναισθηματική εγγύτητα. Ο αναγνώστης νιώθει ότι ο συντάκτης μοιράζεται προσωπικές σκέψεις και εμπειρίες για να τον παρακινήσει στην αυτοβελτίωση. Επίσης, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το **β' ενικό πρόσωπο**, σε έναν διδακτικό/συμβουλευτικό τόνο, για να δώσει την αίσθηση μιας υπηρεσίας (αυτοβελτίωση) που παρέχεται εξατομικευμένα από το ιστολόγιο προς τον αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4 (Μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 αποτυπώνονται οι συνθήκες καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που επικρατούν στο Αφγανιστάν, ειδικά για τις γυναίκες. Κάτω από την πίεση ενός ολοκληρωτικού θρησκευτικού καθεστώτος, η επιβεβλημένη χρήση του τσαντόρ «φωτογραφίζει» τη θέση της γυναίκας σε παρόμοιες κοινωνίες, με την ηρωίδα να ισχυρίζεται ότι αυτή η «*ανώνυμη φορεσιά*» σημαίνει στέρηση της ταυτότητάς της («*μη μου ζητάς ν' απαρνηθώ το όνομά μου*»), αφού κρύβει τα χαρακτηριστικά του προσώπου της («*το χρώμα των ματιών μου, το σχήμα των χειλιών μου*») και την εκμηδενίζει ως προσωπικότητα («*μη μου ζητάς να 'μαι λιγότερο από σκιά*»). Η ανάγνωση του Κειμένου 2 οδηγεί σε εύλογο προβληματισμό για το καθεστώς τρομοκρατίας και τις συνθήκες στέρησης των προσωπικών ελευθεριών που βιώνουν – ακόμα και σήμερα – οι γυναίκες σε παρόμοια καθεστώτα.

Ο έφηβος/-η μπορεί να συμμεριστεί το «δράμα» κάθε γυναίκας που υφίσταται τέτοιες συμπεριφορές, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να επισημάνει την ανάγκη στήριξης δράσεων για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα κράτη που αυτά καταπατώνται.